Linie i Lovforslaget svæver i Luften, hvad bliver der af den? Jeg kan ikke se, at noget af de Forslag, som begynde med denne lille Linie, der allerede findes i det oprindelige Lovforslag: „3 Maaneder efter at en Ølskat, beregnet til mindst 10 Kr. pr. Tønde bajersk Øl, er traadt i Kraft", overhovedet vil kunne vedtages, naar det er saa tvivlsomt, som det i dette Øjeblik maa være, om vi overhovedet ville kunne faa nogen Skat paa bajersk Øl i Danmark. Derfor tillader jeg mig, mine Herrer, ogsaa af den Grund at opfordre Dem til at stemme for mit principale Forslag, der ikke forudsætter nogen Ølskat, men stiller sig paa Folketingets gamle Standpunkt: at eftergive saa meget, som Krigsskattens Beløb andrager, og ikke mere. Da holde vi os paa det tørre, paa en sikrere Grund, end nogen af de Herrer befinde sig paa. De gaa paa en Vildmand, hvis De vedtage noget som helst Forslag, der forudsætter en Ølskat, som De aldrig kunne skaffe. Eller hvis De nu kunde skaffe den, og hvis man altsaa vedtog den, og Følgen viste sig at være den, Brygger Jacobsen har forudsat, saa vilde man maaske sige: Det bliver ikke vor Sag, men Regeringens Sag. Nu! saa forhærdet er jeg ikke, og saa letsindig vil jeg ikke tage den Sag, at jeg siger, at det er ligegyldigt, om vi behandle et Lovgivningsskattespørgsmaal paa den Maade — at det er ligegyldigt, om vi faa syv eller fem Millioner eller intet ind. Det kunne vi fornuftigvis ikke gaa med til, selv om vi unde Regeringen en grundig Nedgang i Statsindtægterne, saaledes at den faar meget, meget vanskeligere end hidtil ved at kunne befæste Kjøbenhavn og gøre alle de Ting, som vi ikke holde af. Vi maa jo vide, hvad vi gøre, og hvor meget der i Virkelighed kan paaregnes som Indtægt af de Skattelove, vi behandle. Nu siger den ærede Ordfører, at Ølforbruget vil gaa ned med 100,000 Tønder. Men de 100,000 Tønder ville fuldkommen blive indvundne ved Stigning af Sukker- og Petroleumsforbruget, og det er en given Sag, at det kunne vi lade gaa op mod hinanden, saa derfor behøve vi ikke at trække de 100,000 Tønder fra. Men her bliver jo ikke Tale om at trække nogle Tønder Øl fra, men overhovedet om, at hele Skatten kan omgaas. Det er en Side af Sagen, som ingen af os hidtil har haft Øje for, som ikke har været drøftet, og som egentlig først er bleven os rigtig præsent nu ved disse smaa elskværdige Bemærkninger af Hr. Jacobsen. Jeg maa som en gammel Forfægter af Ølskatten sige, at jeg beklager, at det er Tilfældet; thi jeg ønsker, at vi skulle kunne paalægge en Ølskat, om ikke paa 10 Kr. pr. Tønde — det tror jeg er for højt — saa en ordentlig klælkelig Ølskat for at kunne faa noget bedre i Stedet. Jeg har bestandig staaet paa det Standpunkt, men i dette Øjeblik kan jeg ikke gøre det, og jeg tror heller ikke, at nogen kan gøre det. Af de Forslag, som foreligge, er der ikke andre, der kunne bruges, end mit principale Forslag, og derfor opfordrer jeg det høje Ting til at stemme derfor.

For det Tilfælde, at nu det ikke skulde blive vedtaget — i alt Fald er det noget, som jeg endnu ikke længere tør forudsætte, thi nu er jeg overbevist om, at der ikke kan vedtages noget andet end det — men altsaa, for saa vidt det ikke skulde blive vedtaget, har jeg stillet et subsidiært Forslag, som jeg allerede til Dels har begrundet, om, at Vintolden skal tages med, at disse forskellige Smaafejl eller Smaafif — hvad jeg nu skal kalde dem — som forbedre Raffinaderiernes og de danske Sukkerfabrikkers Kaar, skulle rettes, og endelig at vi ikke skulle betale mere i Ølskat paa denne Lov, end vi kunne bruge paa denne Lov, men overlade til andre Love, som vi maaske kunne blive enige om — eller maaske ikke kunne blive enige om — at disponere over saa stor en Ølskat, som de behøve. Men lad os ikke gøre dette her forlods og forlods udlevere Regeringen en eller flere Millioner Kr. af Ølskatten til behagelig Opbevaring. Jeg tror ikke, de ere fuldkommen sikre, i alt Fald ikke sikrere, end Kassebeholdningens Millioner have været. Det er dette subsidiære Forslag, jeg har stillet, og hvorved jeg i alt Fald tror, at Flertallets Forslag vil blive forbedret, men under alle Omstændigheder maa jeg, navnlig nu, fuldstændig forbeholde mig min Stilling lige overfor andre Forslag end mit principale Forslag, som jeg her altsaa gentagende opfordrer Tinget til at stemme for.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlems Udtalelser give mig Anledning til at minde om, at det ikke er heldigt at indbrage under Forhandlingerne her Enkelthederne enten af det Toldlovforslag eller af det Lovforslag om en Ølskat, som foreligge i det andet Ting. Det her foreliggende Forslag tillige med de Ændringer, der ere stillede dertil, ere i sig selv tilstrækkelig omfattende til, at Forhandlingerne ville trække længe ud.

Der er endnu indtegnet 15 Talere, og jeg skal derfor slutte Mødet.

Dagsordenen for næste Møde, som holdes i Morgen Kl. 1, er: